GRUPPO ORMEGGIATORI DEL PORTO DI VENEZIA κ.λπ. κατά ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο πενταμελές τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2005 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Τ-228/00, Τ-229/00, Τ-242/00, Τ-243/00, Τ-245/00 έως Τ-248/00, Τ-250/00, Τ-252/00, Τ-256/00 έως Τ-259/00, Τ-265/00, Τ-267/00, Τ-268/00, Τ-271/00, Τ-274/00 έως Τ-276/00, Τ-281/00, Τ-287/00 και Τ-296/00,

Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον F. Munari, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση Τ-228/00,

Gruppo ormeggiatori del porto di Chioggia Piccola Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους S. Carbone, A. Taramasso και F. Munari, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση Τ-229/00,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Compagnia lavoratori portuali Soc. coop. rl,

Società cooperativa lavoratori portuali San Marco Venezia Soc. coop. rl,

με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενες από τους A. Bortoluzzi και C. Montagner, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσες στην υπόθεση Τ-242/00,

Portabagagli del porto di Venezia Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους A. Bortoluzzi και C. Montagner, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση Τ-243/00,

Abibes SpA, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους G. Orsoni, G. Simeone και A. Schmitt, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση Τ-245/00,

Fluvio Padana Srl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους G. Orsoni, G. Simeone και A. Schmitt, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση Τ-246/00,

Serenissima motoscafi Srl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους G. Orsoni, A. Pavanini και A. Schmitt, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση T-247/00,

Integrated Shipping Co. SpA (ISCO), με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους G. Orsoni, G. Simeone και A. Schmitt, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση T-248/00,

Società cooperativa veneziana motoscafi, Soc. coop. rl,

Cooperativa «San Marco» motoscafi in servizio pubblico Soc. coop. rl,

Cooperativa serenissima taxi Soc. coop. rl,

με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενες από τους G. Orsoni, A. Pavanini και A. Schmitt, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσες στην υπόθεση T-250/00,

Cooperativa ducale fra gondolieri di Venezia, Soc. coop. rl,

Gondolieri Bauer Soc. coop. rl,

με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενες από τον M. Giantin, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσες στην υπόθεση Τ-252/00,

Sacra Srl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους M. Marinoni, G. M. Roberti και F. Sciaudone, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση Τ-256/00,

Fondamente nuove servizio taxi e noleggio, Soc. coop. rl,

Bucintoro motoscafi servizio taxi e noleggio Soc. coop. rl,

με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενες από τους R. Vianello, A. Bortoluzzi και C. Montagner, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσες στην υπόθεση Τ-257/00,

GRUPPO ORMEGGIATORI DEL PORTO DI VENEZIA κ.λπ. κατά ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Multiservice Srl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους A. Bortoluzzi και C. Montagner, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση T-258/00,

Veneziana di navigazione SpA, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους A. Bortoluzzi και C. Montagner, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση T-259/00,

Cooperativa traghetto S. Lucia Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους A. Bortoluzzi, C. Montagner και F. Stivanello Gussoni, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση T-265/00,

Comitato «Venezia vuole vivere», με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη, στις μεν υποθέσεις T-265/00 και T-267/00, από τους A. Bortoluzzi, C. Montagner και F. Stivanello Gussoni, στις δε υποθέσεις T-274/00 έως T-276/00, T-281/00, T-287/00 και T-296/00, από τον A. Bianchini, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στις υποθέσεις T-265/00, T-267/00, T-274/00 έως T-276/00, T-281/00, T-287/00 και T-296/00,

Cooperativa Daniele Manin fra gondolieri di Venezia Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους A. Bortoluzzi, C. Montagner και F. Stivanello Gussoni, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση Τ-267/00,

Conepo servizi Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους A. Biagini, S. Scarpa και P. Pettinelli, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση Τ-268/00,

Ligabue Catering SpA, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τους A. Vianello, M. Merola και A. Sodano, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση Τ-271/00,

Verde sport SpA, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τον A. Bianchini, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση Τ-274/00,

Cooperativa carico scarico e trasporti scalo fluviale Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τον A. Bianchini, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση T-275/00,

Cipriani SpA, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τον A. Bianchini, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση T-276/00,

Cooperativa trasbagagli Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τον A. Bianchini, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση T-281/00,

Cooperativa fra portabagagli della stazione di Venezia Srl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τον A. Bianchini, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση T-287/00,

Cooperativa braccianti mercato ittico «Tronchetto» Soc. coop. rl, με έδρα τη Βενετία, εκπροσωπούμενη από τον A. Bianchini, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα στην υπόθεση Τ-296/00,

υποστηριζόμενες, στις υποθέσεις Τ-228/00, Τ-229/00, Τ-242/00, Τ-243/00, Τ-247/00, Τ-250/00, Τ-252/00, Τ-256/00 έως Τ-259/00, Τ-265/00, Τ-267/00, Τ-268/00 και Τ-271/00, από την

Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον U. Leanza, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τον V. Di Bucci, επικουρούμενο από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2000/394/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις της Βενετίας και της Chioggia που προβλέπονται από τον νόμο 30/1997 και τον νόμο 206/1995 περί απαλλαγών ή μειώσεων των κοινωνικών εισφορών (ΕΕ 2000, L 150, σ. 50),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pirrung, πρόεδρο, και A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová και Σ. Παπασάββα, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1 Με την απόφαση 2000/394/ΕΚ, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις της Βενετίας και της Chioggia που προβλέπονται από τον νόμο 30/1997 και τον νόμο 206/1995 περί απαλλαγών ή μειώσεων των κοινωνικών εισφορών (ΕΕ 2000, L 150, σ. 50, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η Επιτροπή διαπίστωσε ότι συνιστούν κρατικές ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά οι μειώσεις κοινωνικών εισφορών τις οποίες προβλέπουν οι προμνησθέντες νόμοι στο μέτρο που παραπέμπουν στο άρθρο 2 της υπουργικής αποφάσεως της 5ης Αυγούστου 1994, όταν οι μειώσεις αυτές χορηγούνται σε επιχειρήσεις, εγκατε-

στημένες στα εδάφη αυτά, οι οποίες δεν είναι ούτε μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) ούτε επιχειρήσεις δυνάμενες να υπαχθούν στην εξαίρεση του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ ούτε επιχειρήσεις απασχολούσες κατηγορίες εργαζομένων που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες δυσχέρειες εντάξεως ή επανεντάξεως στην αγορά εργασίας, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις στην απασχόληση (άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, της προσβαλλομένης αποφάσεως). Σύμφωνα με την ίδια απόφαση, συνιστούν επίσης κρατικές ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά οι μειώσεις κοινωνικών εισφορών τις οποίες προβλέπει το άρθρο 1 της υπουργικής αποφάσεως της 5ης Αυγούστου 1994 και οι οποίες χορηγήθηκαν στις επιχειρήσεις της Βενετίας και της Chioggia, πλην των δημοτικών επιχειρήσεων ASPIV, Consorzio Venezia nuova, ACTV, Panfido SpA και AMAV (άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

2 Με το άρθρο 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή επέβαλε στην Ιταλική Δημοκρατία να αναζητήσει από τους δικαιούχους τις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά ενισχύσεις που μνημονεύονται στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, και στο άρθρο 2 της αποφάσεως αυτής.

3 Σύμφωνα με τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση, η απόφαση της Επιτροπής περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας έρευνας την οποία προβλέπει το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ κοινοποιήθηκε στην Ιταλική Δημοκρατία με έγγραφο της 17ης Δεκεμβρίου 1997 (αιτιολογική σκέψη 3), η δε εφαρμογή των υπό εξέταση καθεστώτων ενισχύσεως ανεστάλη την 1η Δεκεμβρίου 1997 (αιτιολογική σκέψη 14).

4 Η προσβαλλόμενη απόφαση δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* στις 23 Ιουνίου 2000. Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου μεταξύ 30ής Αυγούστου και 18ης Σεπτεμβρίου 2000, οι προσφεύγουσες άσκησαν τις υπό κρίση προσφυγές.

5 Με δικόγραφα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 19 Ιανουαρίου 2001, η Επιτροπή προέβαλε κατά των προσφυγών αυτών ένσταση απαραδέκτου.

6 Με δικόγραφα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Μαρτίου 2001, η Ιταλική Δημοκρατία ζήτησε να παρέμβει υπέρ των προσφευγουσών στις υποθέσεις Τ-256/00, Τ-268/00 και Τ-271/00. Με δικόγραφα που κατέθεσε στις 10 Απριλίου 2001, ζήτησε να παρέμβει υπέρ των προσφευγουσών στις υποθέσεις Τ-228/00, Τ-229/00, Τ-242/00, Τ-243/00, Τ-247/00, Τ-250/00, Τ-252/00, Τ-257/00 έως Τ-259/00, Τ-265/00 και Τ-267/00. Με διατάξεις της 19ης Ιουνίου 2001, ο πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος, αφού άκουσε τους διαδίκους, επέτρεψε στην Ιταλική Δημοκρατία να παρέμβει στις μεν υποθέσεις Τ-256/00, Τ-268/00 και Τ-271/00 ήδη από το στάδιο της έγγραφης διαδικασίας, στις δε λοιπές υποθέσεις στην προφορική διαδικασία, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 116, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

7 Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας τα οποία προβλέπει το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο, λαμβάνοντας υπόψη την πολυπλοκότητα των κριτηρίων του συμβατού τα οποία προβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση και περιγράφονται, κατά τα ουσιώδη, ανωτέρω στη σκέψη 1, κάλεσε την Ιταλική Δημοκρατία να διευκρινίσει, μεταξύ άλλων, για καθεμία από τις προσφεύγουσες στις υπό κρίση υποθέσεις επιχειρήσεις, καθώς και σε 35 άλλες υποθέσεις που επίσης έχουν ως αντικείμενο την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, αν θεωρούσε ότι ήταν υποχρεωμένη, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5 της αποφάσεως αυτής, να ανακτήσει τις χορηγηθείσες επίδικες ενισχύσεις. Με επιστολή που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 25 Σεπτεμβρίου 2003 και η οποία συμπληρώθηκε, κατόπιν αιτήσεως του Πρωτοδικείου, με επιστολή πρωτοκολληθείσα στις 24 Μαρτίου 2004, η Ιταλική Δημοκρατία ανέφερε ότι είχε εξαιρέσει από τη διαδικασία αναζητήσεως των επιδίκων ενισχύσεων το σύνολο των επιχειρήσεων που άσκησαν τις υπό κρίση προσφυγές. Η Ιταλική Δημοκρατία προσκόμισε επίσης δύο επιστολές, με ημερομηνία 29 Ιουνίου και 29 Οκτωβρίου 2001, με τις οποίες η Επιτροπή τής έκανε, κατόπιν αιτήσεώς της, υποδείξεις σχετικά με τον χαρακτηρισμό ως κρατικών ενισχύσεων των επιδίκων μειώσεων κοινωνικών εισφορών που είχαν χορηγηθεί στις επιχειρήσεις οι οποίες ασκούν δραστηριότητα σε ορισμένους τομείς, προς τον σκοπό της εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

8 Το Πρωτοδικείο κάλεσε την Επιτροπή να λάβει θέση επί του περιεχομένου των προμνησθεισών απαντήσεων της Ιταλικής Κυβερνήσεως όσον αφορά το έννομο συμφέρον των προσφευγουσών επιχειρήσεων που εξαιρέθηκαν από τη διαδικασία αναζητήσεως των ενισχύσεων η οποία κινήθηκε προς εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως, ενόψει της εξετάσεως του παραδεκτού της προσφυγής τους. Η Επιτροπή ανταποκρίθηκε στο αίτημα αυτό με έγγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 14 Μαΐου 2004.

9 Κατόπιν της απαντήσεως της Επιτροπής, το Πρωτοδικείο απηύθυνε το ίδιο αίτημα και στις προσφεύγουσες. Επιπλέον, τόσον οι προσφεύγουσες όσο και η Επιτροπή κλήθηκαν επίσης να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις σχετικά με ενδεχόμενη συνεκδίκαση των υποθέσεων αυτών. Οι προσφεύγουσες στις υποθέσεις Τ-228/00, Τ-229/00, Τ-245/00 έως Τ-248/00, Τ-250/00, Τ-252/00, Τ-256/00, Τ-274/00 έως Τ-276/00, Τ-281/00, Τ-287/00 και Τ-296/00 απάντησαν με επιστολές που πρωτοκολλήθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου μεταξύ 25ης Ιουνίου και 5ης Ιουλίου 2004. Με έγγραφο που περιήλθε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Ιουλίου 2004, η Επιτροπή έλαβε θέση επί του ενδεχομένου της συνεκδικάσεως των υποθέσεων.

Αιτήματα των διαδίκων

10 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τα άρθρα 1, 2 και 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον κηρύσσουν ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά τις μειώσεις κοινωνικών εισφορών που προβλέπουν τα άρθρα 1 και 2 της υπουργικής αποφάσεως της 5ης Αυγούστου 1994 και επιτάσσουν την ανάκτησή τους·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

11 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει τις προσφυγές ως απαράδεκτες·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

12 Λαμβάνοντας υπόψη τη συνάφεια των υπό κρίση υποθέσεων και αφού άκουσε τους διαδίκους, το Πρωτοδικείο κρίνει σκόπιμο να συνεκδικάσει τις υποθέσεις αυτές προς διευκόλυνση της συνεχίσεως της διαδικασίας, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 50 του Κανονισμού Διαδικασίας.

13 Κατά το άρθρο 113 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο μπορεί οποτεδήποτε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το απαράδεκτο για λόγους δημοσίας τάξεως, λαμβάνει δε απόφαση κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 114, παράγραφοι 3 και 4, του Κανονισμού Διαδικασίας.

14 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι έχει διαφωτιστεί επαρκώς από τα έγγραφα της δικογραφίας και αποφασίζει κατά συνέπεια —για λόγους οικονομίας της δίκης λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων των υπό κρίση υποθέσεων και ανεξαρτήτως των ενστάσεων απαραδέκτου τις οποίες προέβαλε η Επιτροπή— να αποφανθεί αυτεπαγγέλτως, σύμφωνα με την παρατιθέμενη κατωτέρω στις σκέψεις 22 και 38 νομολογία, επί του απαραδέκτου για λόγους δημοσίας τάξεως που προκύπτει από την έλλειψη εννόμου συμφέροντος και από την υφιστάμενη εκκρεμοδικία, χωρίς να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

Επί του εννόμου συμφέροντος των προσφευγουσών επιχειρήσεων

Επιχειρήματα των διαδίκων

15 Εν προκειμένω, η Επιτροπή —απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου σχετικά με το περιεχόμενο των στοιχείων που παρέσχε η Ιταλική Κυβέρνηση όσον αφορά την εξαίρεση των προσφευγουσών επιχειρήσεων από τη διαδικασία αναζητήσεως

των επιδίκων ενισχύσεων και το έννομο συμφέρον των εν λόγω προσφευγουσών— παρατήρησε, προκαταρκτικώς, ότι δεν μπορούσε να αποφανθεί, εντός της προθεσμίας που της τάχθηκε, ως προς το κατά πόσον ήταν ακριβείς οι εκτιμήσεις τις οποίες διατύπωσαν συναφώς οι ιταλικές αρχές. Εναπόκειται στις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής να ζητήσουν, εν ανάγκη, συμπληρωματικές πληροφορίες από τις αρχές αυτές και, τελικά, στο σώμα των επιτρόπων να αποφασίσει ενδεχομένως να προσφύγει στο Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ και να ζητήσει να αναγνωριστεί, εφόσον συντρέχει περίπτωση, ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν συμμορφώθηκε προς τις υποχρεώσεις που της επέβαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση.

16 Η Επιτροπή είναι, ωστόσο, της γνώμης ότι οι ως άνω προσφεύγουσες δεν δικαιολογούν έννομο συμφέρον ούτε για το παρελθόν, στο μέτρο που, σύμφωνα με τα στοιχεία που παρέσχαν οι ιταλικές αρχές, δεν έχει κινηθεί κατ' αυτών διαδικασία αναζητήσεως, ούτε για το μέλλον, καθόσον τα επίμαχα καθεστώτα ενισχύσεων δεν εφαρμόζονταν πλέον κατά την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

17 Οι προσφεύγουσες, από την πλευρά τους, θεωρούν ότι η απόφαση της Ιταλικής Κυβερνήσεως να τις εξαιρέσει από τη διαδικασία αναζητήσεως των ενισχύσεων σε εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως ουδεμία ασκεί επιρροή επί του εννόμου συμφέροντός τους, καθόσον η Επιτροπή μπορεί να ασκήσει έλεγχο επί της εθνικής αυτής εκτελεστικής αποφάσεως και, ενδεχομένως, να ασκήσει προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ, κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

18 Ειδικότερα, στις υποθέσεις Τ-228/00 και Τ-229/00, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, σε περίπτωση που ευδοκιμούσε μια τέτοια προσφυγή, θα ήταν υποχρεωμένες να επιστρέψουν τις επίμαχες ενισχύσεις χωρίς να διαθέτουν άλλο μέσο ένδικης προσφυγής.

19 Στις υποθέσεις Τ-228/00, Τ-229/00, Τ-245/00 έως Τ-248/00 και Τ-250/00, οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι θα στερούνταν εννόμου συμφέροντος μόνον αν είχε οριστικά αποκλειστεί ως προς αυτές κάθε ενδεχόμενο αναζητήσεως των επιμάχων

ενισχύσεων. Αυτό θα συνέβαινε αν η Επιτροπή δήλωνε ότι δεν είχε πλέον την πρόθεση να ασκήσει έλεγχο επί των εκτιμήσεων τις οποίες διατύπωσε η Ιταλική Κυβέρνηση. Στην υπόθεση Τ-256/00, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι μόνο σε περίπτωση που το Πρωτοδικείο θα θεωρούσε ως οριστικώς αποδεδειγμένο ότι τα μέτρα των οποίων επωφελήθηκε δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις, υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, η ίδια δεν θα δικαιολογούσε πλέον έννομο συμφέρον.

20 Στην υπόθεση Τ-252/00, οι προσφεύγουσες υπέβαλαν παρατηρήσεις από κοινού με την προσφεύγουσα στην υπόθεση Τ-253/00. Εκτιμούν ότι εξαιρέθηκαν από τη διαδικασία αναζητήσεως των επιμάχων ενισχύσεων ως επιχειρήσεις απασχολούσες κατηγορίες εργαζομένων που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες δυσχέρειες εντάξεως ή επανεντάξεως στην αγορά εργασίας, σύμφωνα με τα στοιχεία που παρέσχε στην Επιτροπή η Ιταλική Δημοκρατία με την από 29 Ιουνίου 2001 επιστολή της. Αμφισβητούν τη δυνατότητα της Επιτροπής να ασκήσει έλεγχο σ' αυτή την εκτίμηση της Ιταλικής Κυβερνήσεως. Εξάλλου, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι έχουν έννομο συμφέρον στην αναγνώριση του συμβατού των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στις εγκατεστημένες στην περιφέρεια της Βενετίας ΜΜΕ με την κοινή αγορά.

21 Στις υποθέσεις Τ-274/00 έως Τ-276/00, Τ-281/00, Τ-287/00 και Τ-296/00, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι απαντήσεις της Ιταλικής Κυβερνήσεως στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου, σύμφωνα με τις οποίες οι επιχειρήσεις αυτές εξαιρέθηκαν από τη διαδικασία αναζητήσεως των επιδίκων ενισχύσεων, δεν είναι ούτε οριστικές ούτε αμετάβλητες. Δεν εμπόδισαν τις εθνικές αρχές να αναζητήσουν τις συναφείς ενισχύσεις που είχαν χορηγηθεί στη Società per l'industria alberghiera SpA, προσφεύγουσα στην υπόθεση Τ-286/00.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

22 Δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής, ιδίως δε το ζήτημα της ελλείψεως εννόμου συμφέροντος, άπτονται των λόγων δημοσίας τάξεως (διάταξη του Δικαστηρίου της 7ης Οκτωβρίου 1987, 108/86, D. M. κατά Συμβουλίου και ΟΚΕ, Συλλογή 1987, σ. 3933, σκέψη 10, και διάταξη του Προέδρου του

Πρωτοδικείου της 27ης Μαρτίου 2003, Τ-398/02, R, Linea GIG κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-1139, σκέψη 45), στο Πρωτοδικείο εναπόκειται να εξετάσει αυτεπαγγέλτως κατά πόσον οι προσφεύγουσες έχουν έννομο συμφέρον στην ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

23 Κατά πάγια νομολογία, το παραδεκτό της προσφυγής ακυρώσεως που ασκείται από φυσικό ή νομικό πρόσωπο εξαρτάται από το κατά πόσον το πρόσωπο αυτό δικαιολογεί έννομο συμφέρον γεγεννημένο και ενεστώς για την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως. Το συμφέρον αυτό εκτιμάται κατά την ημέρα ασκήσεως της προσφυγής (απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Απριλίου 1998, Τ-16/96, Cityflyer Express κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-757, σκέψη 30). Το συμφέρον αυτό δεν μπορεί να εκτιμηθεί βάσει μελλοντικού και υποθετικού γεγονότος. Ειδικότερα, αν το συμφέρον που επικαλείται αφορά μελλοντική νομική κατάσταση, ο προσφεύγων οφείλει να αποδείξει ότι είναι ήδη από τούδε βέβαιη η προσβολή της καταστάσεως αυτής (απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 1992, Τ-138/89, NBV και NVB κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2181, σκέψη 33).

24 Στην υπό κρίση περίπτωση, από τις απαντήσεις της Ιταλικής Δημοκρατίας στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου προκύπτει ότι δεν θεωρεί ότι είναι υποχρεωμένη, σε εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως, να ανακτήσει τις επίμαχες ενισχύσεις από τις προσφεύγουσες επιχειρήσεις. Συναφώς, η Ιταλική Δημοκρατία δηλώνει, εξάλλου, ότι προς εκτέλεση της αποφάσεως αυτής, στηρίχθηκε στις υποδείξεις που της έκανε, κατόπιν αιτήσεώς της, η Επιτροπή με τα έγγραφα της 29ης Ιουνίου και της 29ης Οκτωβρίου 2001, τα οποία έχουν περιληφθεί στη δικογραφία, όσον αφορά τον χαρακτηρισμό ως κρατικών ενισχύσεων των επιμάχων μειώσεων κοινωνικών εισφορών που χορηγήθηκαν στις επιχειρήσεις που ασκούν δραστηριότητα σε ορισμένους τομείς.

25 Πρέπει, συνεπώς, να ληφθεί υπόψη το ότι το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος —στο οποίο εναπόκειται να εκτελέσει την προσβαλλόμενη απόφαση υπό τον έλεγχο των εθνικών δικαστηρίων και, ενδεχομένως, του Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ— αποφάσισε, βάσει των ουσιαστικών διατάξεων της προσβαλλομένης αποφάσεως και των υποδείξεων της Επιτροπής σχετικά με την εκτέλεσή της (βλ. ανωτέρω σκέψη 7, τελευταία φράση), να μην προβεί στην ανάκτηση των επιμάχων ενισχύσεων από τις προσφεύγουσες επιχειρήσεις.

26 Στο πλαίσιο αυτής της νομικής και πραγματικής καταστάσεως, οι προσφεύγουσες, στηριζόμενες αποκλειστικά στην εξουσία της Επιτροπής να ελέγξει την εκ μέρους του ενδιαφερομένου κράτους μέλους εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως και να προσφύγει, ενδεχομένως, στο Δικαστήριο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ, περιορίζονται, προς δικαιολόγηση εννόμου συμφέροντος, στην επίκληση μελλοντικών και αβέβαιων περιστάσεων, ήτοι της υποθέσεως ότι η Επιτροπή θα καταλήξει σε διαφορετική εκτίμηση από εκείνη την οποία διατύπωσε η Ιταλική Δημοκρατία και θα της επιβάλει να αναζητήσει από τις προσφεύγουσες επιχειρήσεις τις επίμαχες ενισχύσεις.

27 Όσον αφορά τον ισχυρισμό των προσφευγουσών στις υποθέσεις Τ-274/00 έως Τ-276/00, Τ-281/00, Τ-287/00, Τ-288/00 και Τ-296/00 ότι, παρά την απάντηση της Ιταλικής Κυβερνήσεως ότι η προσφεύγουσα στην υπόθεση Τ-286/00 είχε εξαιρεθεί από τη διαδικασία αναζητήσεως των επιμάχων ενισχύσεων, οι εθνικές αρχές προέβησαν, εντούτοις, στην ανάκτηση των ενισχύσεων από την επιχείρηση αυτή, ο ισχυρισμός αυτός δεν στηρίζεται σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Εξάλλου, όσον αφορά τις προσφεύγουσες στις υποθέσεις Τ-274/00 έως Τ-276/00, Τ-281/00, Τ-287/00, Τ-288/00 και Τ-296/00, ακριβώς οι ενισχύσεις αυτές δεν αναζητήθηκαν ούτε υπάρχει καμία ένδειξη ότι σχεδιάζεται να αναζητηθούν στο μέλλον.

28 Τέλος, η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών στην υπόθεση Τ-252/00 —οι οποίες, σε αντίθεση προς την προσφεύγουσα στην υπόθεση Τ-253/00, εξαιρέθηκαν από τη διαδικασία αναζητήσεως των επιμάχων ενισχύσεων, σύμφωνα με τις απαντήσεις της Ιταλικής Κυβερνήσεως— είναι αλυσιτελής όσον αφορά την εκτίμηση της υπάρξεως γεγεννημένου και ενεστώτος εννόμου συμφέροντος στην ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, με την οποία η Επιτροπή διαπιστώνει το συμβιβαστό των επιμάχων μειώσεων κοινωνικών εισφορών που χορηγήθηκαν σε ΜΜΕ με την κοινή αγορά (βλ. ανωτέρω σκέψη 1).

29 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση, πρώτον, ότι, στο μέτρο που, εν προκειμένω, μόνον το ενδεχόμενο της —μελλοντικής και αβέβαιης— εκδόσεως αποφάσεως της Επιτροπής αμφισβητούσας την εκτελεστική απόφαση της Ιταλικής Δημοκρατίας θα μπορούσε να ασκήσει επιρροή στη νομική τους κατάσταση, οι προσφεύγουσες επιχειρήσεις δεν δικαιολογούν έννομο συμφέρον γεγεννημένο και ενεστώς στην ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

30 Επιπλέον, ακόμα και αν η υπόθεση που διατυπώθηκε στην προηγούμενη σκέψη καταστεί πραγματικότητα, οι προσφεύγουσες επιχειρήσεις, αντίθετα προς τους ισχυρισμούς τους, δεν θα στερηθούν κάθε αποτελεσματικής ένδικης προστασίας. Πράγματι, εφόσον οι επιχειρήσεις αυτές δεν μπορούν παραδεκτώς να ζητήσουν την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, λόγω της ελλείψεως εννόμου συμφέροντος, η απόφαση αυτή δεν θα δεσμεύει καταρχήν το εθνικό δικαστήριο όσον αφορά τις επιχειρήσεις αυτές, σε αντίθεση προς την περίπτωση στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 1994, C-188/92, TWD (Συλλογή 1994, σ. I-833, σκέψεις 24 έως 26), αντικείμενο της οποίας αποτελούσε απόφαση της Επιτροπής η οποία αφορούσε ατομική ενίσχυση και μπορούσε προδήλως να προσβληθεί από την προσφεύγουσα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Στην υπό κρίση περίπτωση, θα μπορούσαν, συνεπώς, οι προσφεύγουσες να προσφύγουν, ενδεχομένως, στα εθνικά δικαστήρια κατά των τυχόν αποφάσεων της αρμόδιας αρχής που θα τους επέβαλλαν να επιστρέψουν τις επίμαχες ενισχύσεις και να επικαλεστούν ενώπιον των δικαστηρίων αυτών κατ' ένσταση την έλλειψη νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως.

31 Πράγματι, από τη νομολογία του Δικαστηρίου (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 1996, C-241/95, Accrington Beef κ.λπ., Συλλογή 1996, σ. I-6699, σκέψεις 15 και 16, και της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-408/95, Eurotunnel κ.λπ., Συλλογή 1997, σ. I-6315, σκέψη 28) προκύπτει ότι το εθνικό δικαστήριο τότε μόνον μπορεί να αντιτάξει, δυνάμει της αρχής της ασφάλειας δικαίου, τον οριστικό χαρακτήρα μιας αποφάσεως της Επιτροπής, με την οποία διαπιστώνεται το ασυμβίβαστο ενός καθεστώτος κρατικών ενισχύσεων με την κοινή αγορά και διατάσσεται η ανάκτηση των ενισχύσεων, στους δικαιούχους των ενισχύσεων αυτών οι οποίοι επικαλούνται κατ' ένσταση την έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως αυτής όταν, αδιαμφισβήτητα, οι δικαιούχοι αυτοί δικαιούνταν, και είχαν ενημερωθεί ότι δικαιούνται, να προσβάλουν την απόφαση της Επιτροπής κατ' εφαρμογήν του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο ΕΚ, παρέλειψαν δε να κάνουν χρήση του δικαιώματος αυτού εντός της τασσομένης από το εν λόγω άρθρο προθεσμίας. Συναφώς, πρέπει, εξάλλου, να παρατηρηθεί ότι, σύμφωνα με την προμνησθείσα νομολογία και την αρχή της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, οι δικαιούχοι ενός καθεστώτος ενισχύσεων οι οποίοι δεν προσέβαλαν απευθείας την απόφαση της Επιτροπής εντός της τασσομένης προθεσμίας δεν μπορούν να θεωρηθούν εκπρόθεσμοι αν επικαλεσθούν κατ' ένσταση την έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως αυτής ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, όταν, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτέρων περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως ή της πολυπλοκότητας των κριτηρίων από τα οποία η απόφαση της Επιτροπής εξαρτούσε την υποχρέωση αναζητήσεως, το ζήτημα αν οι δικαιούχοι αυτοί ήταν ή όχι υποχρεωμένοι να επιστρέψουν τις εξεταζόμενες ενισχύσεις, σε εκτέλεση της αποφάσεως της Επιτροπής, μπορούσε ευλόγως να δημιουργήσει ορισμένες αμφιβολίες και, επομένως, δεν ήταν πρόδηλο το έννομο συμφέρον τους να προσβάλουν την εν λόγω απόφαση.

32 Εξάλλου, στην προμνησθείσα περίπτωση, το γεγονός ότι η απόφαση της Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται το ασυμβίβαστο ενός καθεστώτος κρατικών ενισχύσεων με την κοινή αγορά και διατάσσεται η υπό ορισμένες προϋποθέσεις ανάκτηση των ενισχύσεων αποτέλεσε αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως ή πλειόνων συναφών προσφυγών ακυρώσεως ενώπιον του Πρωτοδικείου δεν μπορεί να θίξει την αποτελεσματική ένδικη προστασία των δικαιούχων του καθεστώτος αυτού, οι οποίοι, όπως οι προσφεύγουσες εν προκειμένω, δεν δικαιολογούσαν έννομο συμφέρον λόγω της αποφάσεως των εθνικών αρχών να τους εξαιρέσουν από τη διαδικασία αναζητήσεως. Πράγματι, αν έναντι των δικαιούχων αυτών ληφθεί απόφαση των εθνικών αρχών επιτάσσουσα την επιστροφή της εισπραχθείσας ενισχύσεως, ιδίως κατόπιν ελέγχου της Επιτροπής, οι δικαιούχοι αυτοί θα μπορούν ενδεχομένως να προσφύγουν στα εθνικά δικαστήρια και να ζητήσουν την ακύρωση αυτής της εθνικής αποφάσεως επικαλούμενοι κατ' ένσταση την έλλειψη νομιμότητας της προμνησθείσας αποφάσεως της Επιτροπής.

33 Στην περίπτωση αυτή, το εθνικό δικαστήριο θα μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία είτε για να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ ως προς το κύρος της προμνησθείσας αποφάσεως της Επιτροπής είτε, στο πλαίσιο της μέριμνας για την ορθή απονομή της δικαιοσύνης, για να αναμείνει τη διευθέτηση, ως προς την ουσία, της εκκρεμούσας ενώπιον του κοινοτικού δικαστή υποθέσεως (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση T-34/02 R, B κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2803, σκέψη 92). Αν το εθνικό δικαστήριο καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ορισμένοι σοβαροί ισχυρισμοί τους οποίους προέβαλαν οι προσφεύγουσες προς στήριξη της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας δεν προβλήθηκαν ενώπιον του Πρωτοδικείου προς στήριξη της ή των ως άνω προσφυγών ακυρώσεως, θα έχει οποτεδήποτε τη δυνατότητα να υποβάλει στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα προς εκτίμηση του κύρους σε σχέση προς τους ισχυρισμούς αυτούς, οπότε στις προσφεύγουσες εξασφαλίζεται κατά πάσα περίπτωση πλήρης ένδικη προστασία.

34 Δεύτερον, όσον αφορά τα μελλοντικά αποτελέσματα της προσβαλλομένης αποφάσεως, στο μέτρο που κηρύσσει τα επίμαχα καθεστώτα ενισχύσεων ασυμβίβαστα με την κοινή αγορά και απαγορεύει έτσι την εφαρμογή τους στο μέλλον, αρκεί να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η απόφαση της Επιτροπής που διαπιστώνει το ασυμβίβαστο ενός καθεστώτος ενισχύσεων με την κοινή αγορά δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορά ατομικά, υπό την ιδιότητά τους αυτή και μόνον, τους εν δυνάμει δικαιούχους στο πλαίσιο αυτού του καθεστώτος (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 1988, 67/85, 68/85

και 70/85, Van der Kooy κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 219, σκέψη 15, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Νοεμβρίου 2001, Τ-9/98, Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. ΙΙ-3367, σκέψη 77).

35 Στο πλαίσιο αυτό, η επίκληση ενδεχομένου εννόμου συμφέροντος για τον μοναδικό λόγο ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εμποδίζει την επαναλειτουργία των επιμάχων καθεστώτων ενισχύσεων που είχε ανασταλεί την 1η Δεκεμβρίου 1997 είναι, εν πάση περιπτώσει, αλυτιτελής από πλευράς εκτιμήσεως του παραδεκτού των υπό κρίση προσφυγών, πράγμα το οποίο, εξάλλου, δεν αμφισβητείται από τις προσφεύγουσες.

36 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι οι προσφυγές στις υποθέσεις Τ-228/00, Τ-229/00, Τ-242/00, Τ-243/00, Τ-245/00 έως Τ-248/00, Τ-250/00, Τ-252/00, Τ-256/00 έως Τ-259/00, Τ-268/00 και Τ-271/00 είναι απαράδεκτες λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος των προσφευγουσών.

37 Ομοίως, οι προσφυγές στις υποθέσεις Τ-265/00, Τ-267/00, Τ-274/00 έως Τ-276/00, Τ-281/00, Τ-287/00 και Τ-296/00, που ασκήθηκαν από κοινού από επιχειρήσεις και από την Comitato «Venezia vuole vivere», είναι εν μέρει απαράδεκτες, καθόσον ασκήθηκαν από τις προσφεύγουσες επιχειρήσεις που δεν δικαιολογούν έννομο συμφέρον.

Επί της εκκρεμοδικίας

38 Δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις του παραδεκτού μιας προσφυγής άπτονται των λόγων δημοσίας τάξεως, οι δε προσφυγές στις υποθέσεις Τ-265/00, Τ-267/00, Τ-274/00 έως Τ-276/00, Τ-281/00, Τ-287/00 και Τ-296/00 τις οποίες άσκησε η

Comitato «Venezia vuole vivere» αφορούν τους ίδιους διαδίκους και έχουν ως αίτημα την ακύρωση της ίδιας αποφάσεως, στο Πρωτοδικείο εναπόκειται να εξετάσει αυτεπαγγέλτως μήπως το παραδεκτό ορισμένων από τις προσφυγές αυτές προσκρούει στην ύπαρξη εκκρεμοδικίας (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 26ης Μαΐου 1971, 45/70 και 49/70, Bode κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 835, σκέψη 11, και της 17ης Μαΐου 1973, 58/72 και 75/72, Perinciolo κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 543, σκέψη 5).

39 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, στις υποθέσεις Τ-265/00 και Τ-267/00, η Comitato «Venezia vuole vivere» επικαλείται τους ίδιους λόγους ακυρώσεως. Εξάλλου, επικαλείται επίσης ταυτόσημους λόγους στις υποθέσεις Τ-274/00 έως Τ-276/00, Τ-281/00, Τ-287/00 και Τ-296/00.

40 Υπό τις συνθήκες αυτές, κατά πάγια νομολογία (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 1985, 172/83 και 226/83, Hoogovens Groep κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 2831, σκέψη 9, και της 22ας Σεπτεμβρίου 1988, 358/85 και 51/86, Γαλλία κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 4821, σκέψη 12), επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφυγή στην υπόθεση Τ-267/00, η οποία ασκήθηκε την ίδια ημέρα με την προσφυγή στην υπόθεση Τ-265/00, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, καθόσον οι δύο αυτές προσφυγές αφορούν τους ίδιους διαδίκους και αποσκοπούν στην ακύρωση της ίδιας αποφάσεως βάσει των ίδιων λόγων ακυρώσεως.

41 Για τους ίδιους λόγους, οι προσφυγές στις υποθέσεις Τ-275/00, Τ-276/00, Τ-281/00, Τ-287/00 και Τ-296/00, που ασκήθηκαν την ίδια ημέρα με την προσφυγή στην υπόθεση Τ-274/00 και οι οποίες αφορούν τους ίδιους διαδίκους και αποσκοπούν στην ακύρωση της ίδιας αποφάσεως βάσει των ίδιων λόγων ακυρώσεως, επίσης πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτες.

42 Επομένως, αφενός, οι προσφυγές στις υποθέσεις Τ-228/00, Τ-229/00, Τ-242/00, Τ-243/00, Τ-245/00 έως Τ-248/00, Τ-250/00, Τ-252/00, Τ-256/00 έως Τ-259/00, Τ-267/00, Τ-268/00, Τ-271/00, Τ-275/00, Τ-276/00, Τ-281/00, Τ-287/00 και Τ-296/00 είναι απαράδεκτες.

43 Αφετέρου, οι προσφυγές στις υποθέσεις T-265/00 και T-274/00 είναι μερικώς απαράδεκτες, στο μέτρο που ασκήθηκαν από την Cooperativa traghetto S. Lucia, Soc. Coop. rl (υπόθεση T-265/00) και την Verde sport SpA (υπόθεση T-274/00).

44 Τέλος, πρέπει να διευκρινιστεί ότι το Πρωτοδικείο κρίνει ότι δεν είναι σκόπιμο να εξεταστεί, ήδη από το παρόν στάδιο, η νομιμοποίηση της Comitato «Venezia vuole vivere» στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-265/00 και T-274/00.

Επί των δικαστικών εξόδων

45 Η παράγραφος 2 του άρθρου 87 του Κανονισμού Διαδικασίας, ορίζει ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου, η δε παράγραφος 3 ότι το Πρωτοδικείο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι. Εξάλλου, κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα έξοδά τους.

46 Στην υπό κρίση περίπτωση, πρέπει να ληφθεί υπόψη το ότι η έλλειψη εννόμου συμφέροντος των προσφευγουσών που ηττήθηκαν ως προς το παραδεκτό της προσφυγής τους κατέστη σαφής μόνον κατόπιν των απαντήσεων της Ιταλικής Δημοκρατίας στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου. Λαμβανομένης υπόψη της αβεβαιότητας στην οποία βρίσκονταν αρχικά οι επιχειρήσεις αυτές όσον αφορά την επίπτωση της προσβαλλομένης αποφάσεως στη νομική τους κατάσταση και τον κίνδυνο να τους αντιταχθεί μεταγενέστερα ο οριστικός χαρακτήρας της αποφάσεως αυτής, δεν μπορεί να τους προσαφθεί ότι άσκησαν τις υπό κρίση προσφυγές.

Συνεπώς, όσον αφορά αυτές τις προσφεύγουσες επιχειρήσεις, τα δικαστικά έξοδα πρέπει να κατανεμηθούν. Αντιθέτως, κανένας εξαιρετικός λόγος δεν δικαιολογεί την εκ μέρους της Comitato «Venezia vuole vivere» άσκηση των προσφυγών στις υποθέσεις Τ-267/00, Τ-275/00, Τ-276/00, Τ-281/00, Τ-287/00 και Τ-296/00, οι οποίες επιδιώκουν τον ίδιο σκοπό και στηρίζονται στους ίδιους λόγους ακυρώσεως όπως και οι προγενέστερες προσφυγές στις υποθέσεις Τ-265/00 και Τ-274/00 μεταξύ αυτής και της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)

διατάσσει:

1) **Οι υποθέσεις Τ-228/00, Τ-229/00, Τ-242/00, Τ-243/00, Τ-245/00 έως Τ-248/00, Τ-250/00, Τ-252/00, Τ-256/00 έως Τ-259/00, Τ-265/00, Τ-267/00, Τ-268/00, Τ-271/00, Τ-274/00 έως Τ-276/00, Τ-281/00, Τ-287/00 και Τ-296/00 συνεκδικάζονται προς διευκόλυνση της συνεχίσεως της διαδικασίας.**

2) **Οι προσφυγές στις υποθέσεις Τ-228/00, Τ-229/00, Τ-242/00, Τ-243/00, Τ-245/00 έως Τ-248/00, Τ-250/00, Τ-252/00, Τ-256/00 έως Τ-259/00, Τ-267/00, Τ-268/00, Τ-271/00, Τ-275/00, Τ-276/00, Τ-281/00, Τ-287/00 και Τ-296/00 απορρίπτονται ως απαράδεκτες.**

3) **Οι προσφυγές στις υποθέσεις Τ-265/00 και Τ-274/00 απορρίπτονται μερικώς ως απαράδεκτες, στο μέτρο που ασκήθηκαν, αντιστοίχως, από την Cooperativa traghetto S. Lucia Soc. coop. rl (υπόθεση Τ-265/00) και την Verde sport SpA (υπόθεση Τ-274/00).**

4) **Στις υποθέσεις Τ-228/00, Τ-229/00, Τ-242/00, Τ-243/00, Τ-245/00 έως Τ-248/00, Τ-250/00, Τ-252/00, Τ-256/00 έως Τ-259/00, Τ-268/00 και Τ-271/00, οι προσφεύγουσες, αφενός, και η Επιτροπή, αφετέρου, φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.**

5) **Στις υποθέσεις Τ-267/00, Τ-275/00, Τ-276/00, Τ-281/00, Τ-287/00 και Τ-296/00, οι Cooperativa Daniele Manin fra gondolieri di Venezia Soc. coop. rl, Cooperativa carico scarico e trasporti scalo fluviale Soc. coop. rl, Cipriani SpA, Cooperativa trasbagagli Soc. coop. rl, Cooperativa fra portabagagli della stazione di Venezia Srl και Cooperativa braccianti mercato ittico «Tronchetto» Soc. coop. rl φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Στις υποθέσεις αυτές, η Επιτροπή φέρει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε σε σχέση προς τις προσφυγές κατά το μέτρο που ασκήθηκαν από τις εταιρίες αυτές. Η Comitato «Venezia vuole vivere» φέρει, πλην των δικών της εξόδων, και τα μέχρι σήμερα έξοδα της Επιτροπής σε σχέση προς τις προσφυγές στις υποθέσεις Τ-267/00, Τ-275/00, Τ-276/00, Τ-281/00, Τ-287/00 και Τ-296/00, κατά το μέτρο που οι προσφυγές αυτές ασκήθηκαν από την Comitato «Venezia vuole vivere».**

6) **Οι προσφεύγουσες στην υπόθεση Τ-265/00, Cooperativa traghetto S. Lucia, και στην υπόθεση Τ-274/00, Verde sport, φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Στις δύο αυτές υποθέσεις, η Επιτροπή φέρει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε μέχρι σήμερα σε σχέση προς τις προσφυγές που ασκήθηκαν από τις δύο αυτές εταιρίες.**

7) **Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα στις υποθέσεις Τ-228/00, Τ-229/00, Τ-242/00, Τ-243/00, Τ-247/00, Τ-250/00, Τ-252/00, Τ-256/00 έως Τ-259/00, Τ-267/00, Τ-268/00 και Τ-271/00, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στην υπόθεση Τ-265/00 σε σχέση προς την προσφυγή της Cooperativa traghetto S. Lucia.**

8) **Επιφυλάσσεται ως προς τα περαιτέρω δικαστικά έξοδα στις υποθέσεις Τ-265/00 και Τ-274/00.**

Λουξεμβούργο, 10 Μαρτίου 2005.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. Pirrung